

Thema's ontstaan vanuit de geschiedenis. Ze ordenen. Eén van de belangrijkste thema's die inherent zijn aan architectuur is het concept van perspectief. De gehele evolutie van de beelding van architectuur is verbonden met interacties aan en interpretaties van dit thema: recht, naar exaktheid strevend maar uitlopend in één punt -het dode perspectief-, of verbredend, openend naar het landschap -het levend perspectief-. Formeel verwrongen zoals bij Palladio, Borromini, Bernini en Bramante, of opzettelijk verplaatst zoals bij Van Eyck en Saenredam.

Naast deze formele basisthematiek staan begrippen zoals getallen, mathematica en maatverhoudingen eveneens in relatie tot de architectuur. Het inbrengen van intervallen is een thema dat zijn oorsprong vindt in getal en maat. Waar het Pythagoraische concept van harmonie omschreven staat als thematische regelmaat is het voornamelijk Plato die het principe van mathematica verbond met het principe van het "zijn". Voor hem was er trouwens een onderscheid tussen de schoonheid van de natuur en de schoonheid van de lijn en het kruis, van het vlak en de meetkundige figuur. Hij bestempelde schoonheid hiervan als schoonheid "an sich".

Getal en maat geven afstand zijn verbonden met opbouw. Maatverhoudingen ontstaan vanuit de mathematica en creëren intervallen. Het gebruik van dergelijke intervallen in architectuur, stedenbouw en meubilair is dus niets anders dan een idee van ordening. Daarenboven kunnen getallen, naast structurele eigenschappen, ook een notie van emblematiek geven. Het vormelijk opbouwen van woningen in twee volumes is hiervan een exponent.

Citaten zijn momentgebonden. Ze verstoren de gegeven ordening. Dergelijke momenten groeien meestal uit andere kunstuitingen zoals film, literatuur, ballet, video, fotografie of uit het vernaculaire van de omgeving. Ze enten de aktualiteit van chaos op de geschiedkundige thema's van orde. Door hun interventies - hoewel ze structuur an sich zijn - verdelen ze. De enkele hoekkolom, het blauwe vlak en hout als materie zijn enkele elementen die de conceptuele opbouw begeleiden in de bewegingen van het plan en in de perceptie van ruimte.

Woorden vormen een taal. Het omzetten van woordbetekenissen naar de vormtaal van architectuur geeft aanleiding tot gewijzigde concepten. Zo is het begrip "afstand" niet enkel vormelijk te interpreteren als maat en interval - "afstand geven" -, maar ook figuurlijk als "afstand nemen". Op deze manier wordt een ambiguïteit gekreëerd, een meerduidigheid die een resulterend thema wordt in de architectuur van nu waarbij minimale vormen vereist worden. Een lijn is niet enkel lijn, op ooghoogte is ze horizon, ze is horizon-taal. Een vlak is meer dan een vlak, het is plaats, plek, landschap, platform. Een ruimte is niet enkel een begrenzing van wanden maar ook een plek van "denken" en "zijn", van perspectief en aanwezigheid.

Het hier getoonde werk is ontstaan vanuit een drang naar het bouwen van dergelijke ruimtes waarbij ambiguïteiten zoals geschiedenis en aktualiteit, thematiek en citaten, orde en verstoring samenkomen in een minimale vorm die op zich de functie draagt van plek, plaats en landschap.

Christian Kieckens

Themes emerge out of history. They do order. Perspective is one of the most important themes linked to architecture. The whole evolution of the image of architecture is connected with interactions and interpretations on this theme: straight, longing to exactitude but converted to one point - the dead perspective -, or on the contrary, open to the landscape - the living perspective -. Formally disturbed as shown by Palladio, Borromini, Bernini or Bramante, or intentionally displaced as by Van Eyck and Saenredam.

Besides this formal basic theme, concepts such as numbers, mathematics and proportions are also in relation to architecture. The use of intervals is a theme which originates out of number and measure. Where the Pythagorean concept of harmony is set as a thematic regularity, it is mostly Plato who connected the principle of mathematics to the principle of "being". For Plato, there was a difference between the beauty of nature and the beauty of a line, a cross, a surface and a geometric volume. He described this beauty as a beauty "in itself".

Number and measure give distance and are in relation with structure. Proportions emerge out of the mathematics and create intervals. The use of these intervals into architecture, urbanism and furniture is nothing else than an idea of order. Besides these structural qualities, they can contain also a notion of emblematics. The formal elaboration of houses into two volumes can be put as an exponent of this statement.

Citations are bound with moments. They disturb order. Such moments originate out of other artistic expressions such as film, literature, ballet, video, photography or out of the vernacular of the environment. They join the actuality of chaos on the historical themes of order. Through interventions - although structure in se - they do divide. The column on the corner, the blue surface and wood as material expression are some of the elements which accompany the conceptual structure into the movements of the plan and the perception of space.

Words form the language. The translation of the meaning of words into the formal language of architecture creates changing concepts. So the meaning of the word "distance" can not only be interpreted formally as measure and interval - "to give distance" - but also in a figurative sense as "to take distance". In this way an ambiguity is created which becomes a resulting theme in the architecture of today where a minimal formality is requested. A line is not only a line, on eye level it is a horizon. A surface is more than only a surface, it is a place, "topos", landscape, platform. A space is not only the limitation given by walls but a place of "thinking" and "being", of perspective and presence.

The shown projects are born out of a desire to build such spaces where ambiguities like history and actuality, thematics and citations, order and disturbance, are jointed together in a minimal form which contains the function of place and landscape.

Christian Kieckens